

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u sastavu: predsjednica Seada Palavrić, potpredsjednice Valerija Galić i Angelika Nußberger i sudije Mirsad Ćeman, Helen Keller, Ledi Bianku i Marin Vukoja, na sjednici održanoj 11. jula 2024. godine, u predmetu broj **AP-312/23**, rješavajući apelacije koje su podnijeli **Adis Džuh**o i drugi, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (4), člana 57. stav (2) tačka a) i člana 58. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 94/14, 47/23 i 41/24), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuju se kao nedopuštene apelacije koje su podnijeli:

Adis Džuho protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 552965 18 Rsž od 16. novembra 2022. godine,

Ruždija Šutković protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 546664 18 Rsž od 12. oktobra 2022. godine,

Edin Kos protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 546239 18 Rsž od 16. novembra 2022. godine,

Amir Kećo protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 532329 18 Rsž od 7. novembra 2022. godine,

Rifat Tumbul protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 546202 18 Rsž od 10. novembra 2022. godine,

Miralem Ramić protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 539615 19 Rsž od 12. decembra 2022. godine,

Asim Hodo protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 546175 18 Rsž od 19. decembra 2022. godine i

Hajrudin Papić protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 552758 19 Rsž od 15. decembra 2022. godine

zbog toga što su očigledno (*prima facie*) neosnovane.

OBRAZLOŽENJE

1. AP-312/23

1. Adis Džuho (u daljnjem tekstu: apelant) iz Sarajeva, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 20. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 65 0 Rs 552965 18 Rsž od 16. novembra 2022. godine.

2. AP-313/23

2. Ruždija Štković (u daljnjem tekstu: apelant) iz Ilidže, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 20. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 546664 18 Rsž od 12. oktobra 2022. godine.

3. AP-315/23

3. Edin Kos (u daljnjem tekstu: apelant) iz Sarajeva, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 20. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 546239 18 Rsž od 16. novembra 2022. godine.

4. AP-317/23

4. Amir Kećo (u daljnjem tekstu: apelant) iz Hadžića, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 20. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 532329 18 Rsž od 7. novembra 2022. godine.

5. AP-325/23

5. Rifat Tumbul (u daljnjem tekstu: apelant) iz Sarajeva, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 20. januara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 546202 18 Rsž od 10. novembra 2022. godine.

6. AP-592/23

6. Miralem Ramić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Hadžića, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 7. februara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 539615 19 Rsž od 12. decembra 2022. godine.

7. AP-632/23

7. Asim Hodo (u daljnjem tekstu: apelant) iz Sarajeva, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 6. februara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 546175 18 Rsž od 19. decembra 2022. godine.

8. AP-633/23

8. Hajrudin Papić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Sarajeva, kojeg zastupa Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, podnio je 7. februara 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 552758 19 Rsž od 15. decembra 2022. godine.

Spajanje predmeta

9. S obzirom na to da se navedene apelacije zasnivaju na istim ili sličnim tvrdnjama o povredi ustavnih prava, Ustavni sud je, u skladu sa članom 32. stav (1) Pravila Ustavnog suda, donio odluku o spajanju navedenih apelacija u kojima će voditi jedan postupak i donijeti jednu odluku pod brojem AP-312/23.

10. U konkretnim slučajevima, KJKP „Gradski saobraćaj“ Sarajevo obavezan je da apelantima isplati određene novčane iznose na ime potraživanja iz radnog odnosa za određene periode (sve preciznije navedeno u izrekama odluka redovnih sudova), dok su preko dosuđenih iznosa i/ili u cijelosti tužbeni zahtjevi pojedinih apelanata odbijeni.

Apelacioni navodi

11. U svim navedenim apelacijama apelanti se pozivaju na povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i prava na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. Povredu tih prava apelanti obrazlažu tako što, u suštini, smatraju da je u odlukama koje su osporili pogrešno utvrđeno činjenično stanje i da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

12. Pri ispitivanju dopustivosti apelacija Ustavni sud je pošao od odredaba člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda.

Član VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

b) Ustavni sud također ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu, kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

Član 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda glasi:

Ustavni sud će odbaciti apelaciju kao očigledno (prima facie) neosnovanu kada utvrdi da ne postoji opravdan zahtjev stranke u postupku, odnosno da predočene činjenice ne mogu opravdati tvrdnju da postoji kršenje prava zaštićenih Ustavom i/ili kada se za stranku u postupku utvrdi da ne snosi posljedice kršenja Ustavom zaštićenih prava, tako da je ispitivanje merituma apelacije nepotrebno.

13. Ustavni sud u fazi ispitivanja dopustivosti predmeta mora utvrditi, između ostalog, i da li su ispunjeni uvjeti za meritorno odlučivanje koji su nabrojani u članu 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da, prema vlastitoj praksi i praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud), koju Ustavni sud cijeni prilikom ispitivanja ustavnih prava, apelant mora navesti povredu svojih prava koje štiti Ustav Bosne i Hercegovine i te povrede moraju djelovati vjerovatno. Apelacija je očigledno neosnovana ukoliko joj manjkaju *prima facie* dokazi koji s dovoljnom jasnoćom pokazuju da je navedena povreda ljudskih prava i sloboda moguća (vidi Evropski sud, *Abedin Smajić protiv Bosne i Hercegovine*, odluka od 16. januara 2018. godine, predstavka broj 48657/16, tačka 43, i *Khudunts protiv Azerbejdžana*, presuda od 26. februara 2019. godine, tačka 32, te Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj *AP-156/05* od 18. maja 2005. godine, tačka 9, dostupna na www.ustavnisud.ba), te ako činjenice u odnosu na koje se podnosi apelacija očigledno ne predstavljaju kršenje prava koje apelant navodi, tj. ako apelant nema „opravdan zahtjev“ (vidi Evropski sud, *Mezotur-Tiszazugi Vizgazdalkodasi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. godine, predstavka broj 5503/02, tačka 21, i *Dumlu protiv Turske*, odluka od 20. aprila 2021. godine, predstavka broj 65159/17, tačka 27), kao i kada se utvrdi da apelant nije „žrtva“ kršenja Ustavom Bosne i Hercegovine zaštićenih prava (vidi Evropski sud, *Spasoje Lukić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, odluka o dopustivosti od 18. novembra 2008. godine, predstavka broj 34379/03).

14. Ustavni sud ukazuje da se navodi o povredi ustavnih prava odnose isključivo na način na koji su sudovi utvrdili činjenično stanje i primijenili relevantne propise. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je, prema praksi Evropskog suda, prvenstveno na domaćim organima, naročito sudovima, da rješavaju probleme tumačenja domaćih zakona. Evropski sud ne treba postupati kao sud „četvrte instance“, te stoga neće prema članu 6. stav 1. Evropske konvencije dovesti u pitanje ocjenu domaćih sudova, osim ako se njihova utvrđenja mogu smatrati proizvoljnim ili očigledno nerazumnim (vidi Evropski sud, *Ašćerić protiv Bosne i Hercegovine*, odluka od 17. decembra 2019. godine, tačka 23). Takvu praksu dosljedno prati i Ustavni sud u svojim brojnim odlukama (vidi,

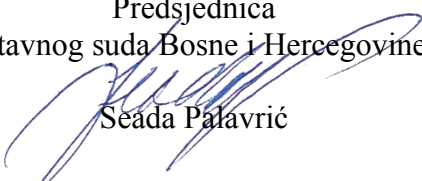
između ostalih, Odluku o dopustivosti i meritumu broj *AP-20/05* od 18. maja 2005. godine, objavljenu u „Službenom glasniku BiH“ broj 58/05, tačka 23).

15. Na osnovu činjenica iz konkretnih predmeta koje proizlaze iz dokumenata predloženih Ustavnom sudu i iz navoda apelanata, Ustavni sud smatra da su redovni sudovi u obrazloženju svojih odluka dali relevantne razloge za svoje odlučnje, kako u pogledu utvrđenih činjenica tako i u pogledu primjene prava, zbog čega se ne može reći da su takva utvrđenja proizvoljna ili očigledno nerazumna. Osim toga, apelanti ne navode, niti Ustavni sud zapaža da je u provedenim postupcima prekršena neka procesna garancija iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije na njihovu štetu. S obzirom na to, Ustavni sud smatra da u odnosu na navedene apelacije ne postoji bilo šta što bi ukazalo na kršenje prava na pravično suđenje. Apelanti su se pozvali i na kršenje prava na imovinu. Međutim, Ustavni sud smatra da u konkretnom slučaju ništa ne ukazuje da je njihovo pravo na imovinu došlo u pitanje na način koji bi vodio potrebi da Ustavni sud to pravo posebno ispita prema standardima iz člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, niti su u apelacijama pruženi dokazi iz kojih bi se moglo zaključiti suprotno.

16. Osim toga, Ustavni sud podsjeća da je u svojoj praksi već rješavao isto ili slično činjenično i pravno pitanje te da u vezi s tim također nije utvrdio kršenje ustavnih prava (vidi Ustavni sud, odluke o dopustivosti br. *AP-563/16* od 10. oktobra 2016. godine, *AP-726/17* od 15. juna 2017. godine, *AP-399/18* od 10. aprila 2018. godine i *AP-2309/18* od 6. juna 2018. godine, dostupne na www.ustavnisud.ba).

17. Imajući u vidu sve navedeno, te konzistentnu praksu Evropskog i Ustavnog suda i stavove navedene i u ovoj odluci, Ustavni sud smatra da nema ništa što ukazuje da navodi apelanata u pojedinačnim apelacijama pokreću ustavna pitanja na koja su se pozvali, odnosno ništa što ukazuje da imaju „opravdan zahtjev“ u smislu člana 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda. Zbog toga, Ustavni sud zaključuje da su ti navodi očigledno (*prima facie*) neosnovani.

18. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Seada Palavrić